

care nu are nici o legătură asupra tintărilor albastre de tărnesol.

Oxidii se împart în două sepii:

Sepia întâia cuprinde oxidii ce nu au proprietatea de a se combina cu acidii sări și forma sărări; acesteia se numește oksidă indiferență.

În sepia a doua se află oxidii ce pot să se unească cu acidii sări și face sărări; acestii acidă se numește de multe ori baze salifiable.

În ceea ce privind similitatea formării noastre cu oxidii compozită cu oxigenul, atâtăzi căciuță se desigură că vorba de un colectiv de oxidii, deși care spunează cătărele corporale sunt simple. Așa că combinația cadmiumului cu oxigenul se numește oxidă de cadmium.

Dacă corpul sănătos poate să se unească în mai multe proporții cu oxigenul, atâtăzi căciuță se desigură că această combinație se desigură, prevedind, cătărele colective de oxidii, de către prot, sesqui, bimiper, ce exprimă că cantitatea de oxigen din ce în se desigură este.

Ex. Protoxidă de manganesc, de fier, de cupru și de stanniu.

Sesquioxidă de manganesc, de cupru, de mercur.

Cătărele de per-oxidă se dă adesea acelora oxidii ce conțin și totodată acidă. Astfel sunt acidii manganic și per-manganic, acidii ferici, antimonic, stannic, chromic etc.

Gradurile din șirul de oxidație ale unui metal constituie mai tot-dată adesea acelora oxidii. Astfel sunt acidii manganic și per-manganic, acidii ferici, antimonic, stannic, chromic etc.

S T R O P I .

În acidă legătură asupra unei baze, se vede mai adesea că proprietățile acidelor sări ale bazei se neînlătușesc reciproc. Așa acidele care, mai întâi roșea tintări de tărnesol pierde această proprietate și că se amestecă cu tărnesol să fie înlocuită de către